

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Qualia Iudaei sub ipso perpeßi sunt. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

quæ multorum criminum apud dominum esset infimulata: quam quidem euāgelium secundum Hebræos complectitur. Atque hæc inter alia, quæ recensuimus, comode & opportunè obseruata sint & notata.

Finis tertij libri.

EVSEBII COGNOMENTO PAMPHILI
EPISCOPI CAESARÆ PALESTINÆ, Ecclesiasticæ historiæ
Liber quartus.

Quinam Traiano imperante Romanorum & Alexandrinorum fuerunt episcopi.

CAP. I.

Num circiter duodecimum imperij Traiani, episcopus Ecclesiæ Alexandrinæ, cuius paulò antè feci mentionem, vitam cum morte commutat: ac quidam nomine Primus, ab apostolis successione quartus, ministerium Ecclesiæ illius sortitò capit. Eodem tēpore, ubi octo annos

Euaristus in Romanæ ecclesiæ procuratione obeunda compleuisset, Alexander quintus, successione à Petro & Paulo ducta, Pontificatum obtinet.

Qualia Iudei sub ipso perpessi sunt.

CAP. II.

Quemadmodum seruatoris nostri doctrina & ecclesiæ status, magnopere iā tum florebat, & in dies maiores amplioresque faciebat progressiones: Sic Iudeorum cala-

calamitates, malis alio post aliud importatis, magis magisque accrescebant. Nam cum iam imperator ad annum decimum octauum regni sui peruenisset, ingens Iudaeorum multitudo, nouo tumultu de inegro concitato, e medio sublata est. Siquidem non Alexandria solum, & in reliquis Aegypti partibus, verum apud Cyrenem etiam complures veluti crudeli aliquo & seditioso spiritu exagitati, contra gentes, quae una cum illis habitabant, seditionem conflare coeperunt. Atque seditione mirum in modum exardescente, sequente anno, (Lupo id temporis vniuersae Aegypti praefecturam gerente) bellum non exiguum illud quidem & lene mouerunt. Ac in prima dimicatione illi a gentibus victoriam forte consecuti sunt, ac propterea Gentes Alexandriae propere confugientes, Iudaeos, qui in ea ciuitate commorabantur, subito captos oppressosque interfecerunt. Iudaei ergo, qui tum incolebant Cyrenem, Sociorum auxilio, qui Alexandriae habitabant, penitus iam destituti, duce Lucua Aegyptum depopulari, predas agere, agros illius vastare aggressi sunt. Aduersus quos, imperator Marcium Turbonem cum pedestribus, equestribus, & naualibus copiis misit. Hic multis preliis commissis, belloque contra eos non exiguo tempore continuato, infinitas copias Iudaeorum, non solum, qui a Cyrenem, sed etiam qui ab Aegypto, ad auxilium ipsorum duci Lucuae ferenda se contulerant, trucidauit. Imperator igitur admodum veritus, ne Iudaei, qui erant in Mesopotamia, in Gentes eam regionem incolentes, per insidias impetum facerent, Q. Lucio in mandatis dedit, ut illos e provincia funditus tollerent deleretque. Qui quidem facta illuc expeditione, immensam Iudaeorum multitudinem, qui ibi domicilia rerum suarum collocauerant, occidit. Cuius rei causa tam prospere gesta, praefectus Iudaeae ab imperatore declaratus est. Ista etiam gentiles scriptores, qui illorum temporum res gestas literis mandarunt, eisdem ferè verbis posteris prodiderunt.

Qui regnante Adriano fidem propugnabant.

CAP. III.

Postquam viginti annos integros, sex mensibus minus,
 † Traia-